

[Undervisningsministeren.]

er da også omtrent det eneste vesteuropæiske land, som ikke allerede råder over et sådant institut.

På denne baggrund nedsatte jeg i min forrige ministerperiode i efteråret 1950 et udvalg af særligt sagkyndige, som fik til opgave at fremkomme med indstilling om de nærmere rammer for et pædagogisk forskningsinstitut.

Udvalget afgav sin betænkning i sommeren 1953 og anslog de årlige driftsudgifter til et institut efter det heri indeholdte forslag til 410 000 kr. Regeringen fandt det imidlertid under hensyn til den økonomiske situation ønskeligt at foretage en reduktion af dette beløb, hvilket man mente kunne ske ved en også af praktiske årsager rimelig, mere gradvis opbygning af instituttet end forudsat i betænkningen. Man anmodede udvalget om på dette grundlag at ville fremkomme med en supplerende indstilling, hvorefter de årlige driftsudgifter ikke oversteg 250 000 kr. Det foreliggende forslag bygger på denne supplerende indstilling, som har fået ubetinget tilslutning fra lærerforeningernes samarbejdsudvalg under den naturlige forudsætning, at den fulde udbygning af instituttet gennemføres, så snart forholdene muliggør det.

Et centralt punkt under de forberedende uofficielle drøftelser i sin tid mellem de interesserede parter var spørgsmålet, om instituttet eventuelt — som af universitetet ønsket — burde søges oprettet som et universitetsinstitut. Det nedsatte udvalg har meget nøje overvejet dette spørgsmål, og i overensstemmelse med udvalgets enstemmige indstilling foreslås instituttet oprettet som en selvstændig, direkte under undervisningsministeriet sorterende institution og placeret på Bmdrupborg, hvor i forvejen bl. a. Danmarks Lærerhøjskole har til huse.

Med hensyn til instituttets formål skal jeg tillade mig at henvise til forslaget § 2. Som det vil fremgå heraf, vil instituttet få et meget vidt arbejdsfelt, idet det principielt kan foretage undersøgelser fra ethvert af pædagogikkens mange arbejdsfelter, herunder også voksenundervisning. Men selvom det må erkendes, at der også på dette område foreligger mange uløste spørgsmål, vil det — ikke mindst i instituttets første år — være en nødvendighed, at det koncentrerer

sine kræfter om de mange opgaver, som trænger sig på fra den egentlige skole. Jeg henviser i denne forbindelse til den meget omfattende liste over opgaveforslag, som er optrykt som bilag til udvalgets betænkning. Man vil her kunne se, at det i første række drejer sig om en lang række opgaver af direkte betydning for skolens daglige arbejde såvel i færdighedsfagene som på en række andre områder. Instituttet vil således ikke specielt komme til at beskæftige sig med problemer vedrørende de fra normalen afvigende børn, selvom sådanne undersøgelser naturligvis også må indgå i dets arbejde; jeg behøver vist blot at nævne, hvad arbejdet med ordblindespørgsmålet har betydet.

Også i forsøgsarbejdet har savnet af et forskningsinstitut været føleligt. Det er naturligvis ikke alt, hvad man kalder forsøg, som behøver at falde ind under instituttets arbejdsområde, ligesom det ikke er hensigten at ville patentere bestemte metoder som de eneste rette. Men der behøves i vidt omfang hjælp til at tilrettelægge forsøgene og kontrolere de betingelser, hvorunder de anstilles, såvel som til at vurdere resultaterne i forhold til de mål, man har sat. Instituttet vil kunne yde sin bistand hertil, ligesom visse forsøg, der kræver undersøgelse over en bred front med indsamling af materiale til statistisk bearbejdelse, selvsagt kun kan igangsættes og gennemføres af et videnskabeligt pædagogisk institut.

Den daglige administrative og faglige ledelse af instituttet tænkes henlagt til en direktør, af hvem der må kræves meget betydelige kvalifikationer af såvel videnskabelig som praktisk art. For at sikre instituttet den fornødne sagkundskab fra en række specialområder tænkes endvidere til dette knyttet et fagligt råd, hvorigennem også vil kunne skabes en værdifuld kontakt med universiteterne. Den meget nødvendige snævre kontakt med de praktiske arbejdsfelter tænkes skabt gennem oprettelsen af et repræsentantskab.

Instituttets arbejde falder naturligt i 5 grupper, svarende til de i lovforslagets § 6, stk. 2, foreslåede 5 afdelinger. Hver afdeling må forestås af en afdelingsleder, der er særlig sagkyndig på det pågældende område. Man har dog fundet det forsvarligt, indtil en fuld opbygning af instituttet har kunnet fuldføres, at sammenlægge ledelsen